Smithio. Graece.
22. Sept. 1640.

Amp.º ac doct.mo Smithio. De Noviomago tua, vel jam nostra, quid sentiam, soluto nuper sermone prolocutus, carmine nunc ~~absolvo~~ autorem ipsum aggredior. quando mihi in re re seria ludendi et audaciam humanitas tua dedit, et impetum epigramma lepidissimum quo et mei praeter meritum nuper meminisse voluisti. Ignosce ~~interim~~ rudi metro, quippe inter non armorum modo, ~~[illegible]~~ sed aliorum quoque et munerum mihi perpetuas turbas ~~tumultuario~~ nato. Si quid veri in antiquissimam das, reliquum feminus et propediem, si deus volet, extorquebo. Discedimus enim ex ~~[illegible]~~ continente et ut ~~[illegible]~~ civilis tum ~~[illegible]~~, per oppidis- Batavorum cineres in insulam concedimus. salvum Noviomago tamen vel incolis ne quid sinistri augurer. Vale vir Ampl. et clariss.

[signature]

Quadriennium. Vel qq excurrit cum ad mirabilem puellam Schurmannam epigramma misi; quod huic adjeci addidi, eo quod non alieni argumenti videretur. Hac tum temporis nescio quam aque vel magno plausu à literatis amicis exceptum fuit. unde et memoriae oblatum, ... eloquium et ~~[illegible]~~ nostrum ineptiarum quantum par est negligenti.